Nebo? tvé jest království i moc i sláva na v?ky

P?vod materiálu
Ond?ej Macek
Po?adí v lekci
22

Téma

- B?h je náš po?átek i konec, poslední slovo má B?h, tak jako m?l to první.
- Poslední moc nemají vládci a r?zní slávumilové; ani násilníci, ani násilí, ani zlo.
- (O)sl(a)ávu si zaslouží hlavn? B?h, což nám pomáhá odmocnit to, ?emu n?kdy zbyte?n? prokazujeme naši pozornost.

Cíle

- D?ti si uv?domí, co nám všechno Pán B?h dal a že je to dobré (navzdory nám); že B?h vládne jako dobrý král, po?ád.
- D?ti uslyší o nad?ji, že B?h je v?tší a mocn?jší než všechno zlé; B?h, který byl na za?átku, je s námi te ?, bude i na konci a tedy „to“ je a bude dobré.
- D?ti si nap?íklad prost?ednictvím písn? *Moc p?edivná* mohou uv?domit, že tu je v?tší moc, než ty, co nás obklopují a n?kdy svírají.
- Další možný cíl: otev?ít téma konce (všeho i mého) a nebát se ho.

Pro u?itele

Biblický text: Mt 6,13 var.; Zj 21,1–7 (alternativn? Mk 11,1–11)

Poznámky k textu

Téma „království“ je jediné, které se v modlitb? Pán? vrací. Sv?d?í to o jeho mimo?ádné d?ležitosti. Výklad by tedy m?l navazovat na prosbu: P?ij? království tvé.

K doxologii

O to všechno – o odpušt?ní, chléb, pomoc od zlého – o to všechno t? prosíme, protože (nebo?) v??íme, doufáme, že ty m?žeš!

- Poslední slova k modlitb? p?ipojila asi n?kdy na za?átku druhého století až církev.
- Možná jakoby navzdory tomu, že se nám práv? n?kdy zdá, že B?h ml?í nebo mluví jazykem, kterému nerozumíme, že ho neslyšíme, že nás ješt? stále d?sí zlo, viny, že jsme bezmocní, že je tu dost hladu a bolesti a vlády mocností a podivných struktur. Možná jako v obran? p?ed vlastním strachem a nedov ?rou se modlíme: Nebo? tvé jest království i moc i sláva. Ta v?ta je pokusem k?es?an? si ješt? jednou na konci modlitby srovnat, uv?domit, ?emu v??íme. Možná je to uklid?ující vydechnutí: Jsme zakotveni ješt? n?kde jinde. Tohle je d?vod, pro? m?žeme, mohu být p?ece jen klidný, pevný, neustrašený, otev?ený tomu, co p?ijde – Nebo? tvé jest království i moc i sláva. Ur?it? to je také ješt? jeden pokus vyjád?it, ke komu se obracíme.
- **Tvé jest království.** Podléháme jiným vrchnostem než t?m, které nás svírají, kterým platíme dan?. A ani však to, co si kolem sebe tvo?íme jako bezpe?né zázemí, není v posledu definitivní, jisté, zpev?

ující. Zodpovídat se budeme ješt? jiným soud?m než t?m lidským. Kdekdo a kdeco si na nás osobuje moc, nárok, ale to je jen na chvíli, jen omezené, do?asné. Chceme žít ve tvém království, tvé blízkosti, podle tvých zákon?. V??íme, že už jsme trochu ob?any tvého království. Prosíme, ukaž se jako král, jako ochránce, jako ten, kdo má.

- **Moc.** Kdo a co nám skute?n? vládne? ?ím se necháváme ovliv?ovat a smýkat? Jakou moc se skute?n? vyplatí nad sebou uznat? V??íme, že nepodléháme moci n?jakého arogantního utla?ovatele, osudu ani okolnostem ani nemocem ani smrti. Ale že podléháme síle, která se prosazuje tiše, laskav?. Není to surový útok ani tvrdá spravedlnost. V??íme v energii, která rozhýbává sv?t; v moc, která nám dodává sílu, když padáme.
- **Sláva.** M?li bychom se víc divit, více žasnout, mén? mluvit, více se radovat. To slovo sláva se pokouší opsat zdroj lidského úžasu, sev?ení, zpokorn?ní, vd??nosti. Boží sláva je zárove? n?co, co h?eje, t?ší, chrání, ale také vystavuje nep?íjemným otázkám, zpochyb?uje. Sláva je slovo pro Boží p?ítomnost. Ne všechno, co se jeví jako slavné, je skute?n? slavné. To, co obdivujeme, co ceníme, ?eho si vážíme, m? že být najednou jinak. A to skute?n? d?ležité a pozornosti hodné, m?že být vposledu velmi prosté a nenápadné. (Král jedoucí na oslu.)
- **Na v?ky.** Co je skute?n? trvalé, co je jisté? V?ky, v??nost, to je opak k našim omezeným vyhlídkám, úhl?m pohledu, k našemu poznání, k našim hodinám a jejich posun?m, k tomu, co musíme. Není to nekone?no, ale Boží perspektiva. Vidíme jen trochu dop?edu a ovlivníme spíš málo než moc, otevírá se p?ed námi p?íliš neznámých. B?h bude posuzovat, posuzuje naše nakládání s ?asem. Naše p?íb?hy jsou sou?ástí jeho živého dechu. Posoudí naše p?íb?hy. V??íme, že díky Bohu nevezmeme za své, až se naše hodinky zastaví.
- **Doxologie.** Židovské modlitby i ty k?es?anské byly zpravidla uzavírány tzv. doxologií (?ec. doxa znamená: sláva, velkolepost, majestát) – zpravidla Boha oslovující vzdání chvály.

K p?íb?hu

- Poslední kniha Nového zákona, **Zjevení Janovo**, se snaží v ?ad? obraz?, podobenství, proroctví, pov?d ?t, že díky Ježíšovi se už nemusíme bát toho, co p?ijde, že už se nemusíme bát lidí, v?cí, stát?, katastrof, p?írody, prost? ni?eho. Sv?t, ve kterém žijeme, jeho d?jiny, se nás ješt? ur?it? mnohokrát bolestn? dotknou. Za své ?iny jsme p?ed Bohem odpov?dní a B?h se nás jednou, zp?sobem, který si nep?edstavíme, na n? zeptá a nechá nás krom? toho smysluplného nahlédnout i všechno zlé, co jsme ud ?lali. P?esto jsou všichni, kdo v Boha doufají, pozváni do sv?ta, kde není zlo, ná?ek, bolest, hlad ani žíze?, kde je všechno dobré.
- **Sv?t neskon?í** totální (nap?. atomovou ?i ekologickou) **destrukcí**, ale za?ne n?co nového, nebo spíš z toho námi poni?eného ud?lá (stvo?í) B?h nové. Mo?e bylo ve starov?ku místem, kde sídlily všechny možné zlé potvory a stv?ry, tedy obrazem pro cosi veskrze negativní.
- To **nové stvo?ení** si Jan p?edstavuje jako nádherné m?sto, uprost?ed kterého bude B?h (tak jako kdysi „byl“ ve stanu setkávání, když Izrael táhl z Egypta). Zkrátka B?h nebudu už daleko, ale velmi, velmi blízko. Verše 22–24 nazna?ují, že v novém Božím m?st? nebude žádný chrám, nebude t?eba už Pána Boha volat, mluvit o n?m, bude z?eteln? tu.
- V ohnivém mo?i **skon?í smrt**, která zp?sobuje ?lov?ku asi nejvíc bolesti, nejvíce nahání strach, nejvíce ho svírá.
- **Pán B?h** byl na za?átku, lidi ani zví?ata a všechno nenechal jen tak (byl s nimi, by? to n?kdy není v? bec snadné rozpoznat) a bude i na konci.
- Do toho m?sta budou moci vejít nikoli ti dokonalí, slušní, jen ti, co si to n?jak zasloužili, ale všichni, kdo po Pánu Bohu a jeho blízkosti „žízní“, kdo tuší, že skute?ný „život“ je jen od n?j a s ním, a cht?jí ho pít jako „vodu živou“.

Úskalí

- Záv?re?ná slova modlitby Pán? pat?í asi mezi ta, která se nám nejh?? spojují s n?jakou konkrétní p? edstavou.

- Vzdávat Pánu Bohu slávu, oslavovat jej se nám možná zdá trochu nepat?i?né. Naše slova na to nesta?í. B?h p?ece nepot?ebuje naše oslavování a chvály. Jenže my si ob?as (?asto) pot?ebujeme uv?domit, komu za co vd??íme, co už nám dal, kdo má poslední slovo. A pod?kovat je slušnost. Navíc Pán B?h podle všeho stojí o to být s námi ve vztahu.
- U poslední biblické knihy hrozí ješt? víc než u jiných text? Písma, že zam?níme podobenství, vize, sny a p?edstavy s tím, jaké to skute?n? bude – což nevíme. (Co oko nevid?lo a ucho neslyšelo, co ani ?lov?ku na mysl nep?išlo, p?ipravil B?h t?m, kdo ho milují. 1 K 2,9)

Pro d?ti

Pro p?edškolní d?ti

Z variant je možné si vybrat ?i je kombinovat.

Varianta A

Kdo je to král? *Vládce. Bojovník. Pán, který má království, služebníky, vojáky.* Co d?lá? *Vládne. Vládne celé zemi, kterou má ozna?enou, chrání tu zemi.* Co to znamená? *Rozhoduje.* Kde král vládne? *V paláci, na hrad?, na zámku. V království. V zemi.*

Co to je mít moc? *M?žeš n?koho zabít. N?co rozhodnout. To, že toho ?lov?ka ostatní poslouchají. Že si rozhoduje skoro o všem, vládne nad celou zemí. Rozhodování je t?žké, když má t?eba hodn? syn?, tak neví, komu p?edat království.* Kdo má moc? *Pán B?h.* Co m?že ud?lat ten, kdo je mocný? *M?že n?komu pomoct. M?že ud?lat války. N?koho zabít, dát milost, sebrat pole, jídlo, peníze, vybírat da?. Mít rád lidi. Napadat jiné zem?.*

Co to je sláva? *Oslava. VIP. Popularita. Nádhera.*

Co je to oslava? *Že maj lidi radost. jíst, pít víno, jíst kolá?e. Když má n?kdo narozeniny. Svatba. Spousta balónk?, dorty, dobroty.* Koho zveme na oslavu? *R?zné kamarády. P?íbuzné.* Jak se slaví? *Jídlem. Jí se, p?eje se, dává se dáre?ek.*

Co to znamená „na v?ky“? *Už to tak z?stane. Je to dlouho. Na furt. Na vždy. Do smrti.*

(Kurzívou jsou možné d?tské odpov?di, od n?kterých z nich je možné se pak odrazit ve výkladu.)

Pán B?h je ten, kdo „vládne“. A to nejen v paláci. Rozhoduje o všem. Je p?ítomen všude. Lidi ho mají poslouchat. Má to s námi n?kdy t?žké rozhodování. Pomáhá. Zaslouží si naši pozornost a pod?kování. Zve nás na svou oslavu. Všechny. Byl, je a bude. Pán B?h je na furt.

Možno navázat na p?edchozí výklad o „Božím království“: Pamatujete si ješt?, jak jsme mluvili o tom, že je B?h jako dobrý král? *(Vytáhnout jako pom?cku zlatou korunu atd.)* Králové ve sv?t? vládnou vždycky jen n? jaký ?as. B?h ale vládne stále – byl, je a bude.

Varianta B

Pán B?h ud?lal (stvo?il) tento sv?t: stromy, lidi, mraky, slunce, hv?zdy, kameny. Když zasadíme pecku od t? ešn?, vyroste za pár let strom. Venku št?ká pes, fouká vítr, padá déš?, svítí slunce. Kdo všechno nás (m?) má rád. Žijeme (pozná se to i podle toho, že nás ob?as n?co bolí a štve). Je to skv?lé. D?kuji.

Nejsme sami. I zítra s námi bude Pán B?h. Je i s t?mi, kdo nám um?eli. A s miminky v b?ichu maminek. A s t?mi, co jsou daleko. (T?eba s Australany.)

Varianta C

Vzít si do ruky fotky z léta (co bylo) a také kalendá? nebo rozvrh (co bude, co chci d?lat zítra, pozít?í, za týden, na co se t?ším, na co ani trochu). Nejsme sami. Je to skv?lé. D?kuji. I zítra s námi bude Pán B?h. D?kuji.

Varianta D

I kdyby cokoli, i kdybych byl nemocný, i když um?u. Pak budu u Pána Boha, v království, kde bude tak dob?e, že si to ani nejde p?edstavit.

Varianta E

Namalovat ruce nebo vyst?ihnout jejich fotografii a do nich vložit obrázek (fotografii) vesmíru, ale t?eba také obrázky naší vesnice, kostela, rodi??, r?zných zví?at atd. Pán B?h nejsou ruce, ale v jeho moci je všechno.

Pom?cky — královská koruna, obrázky, fotografie, pastelky, lepidlo atd.

Pro mladší d?ti

Varianta A

Na malém ?eckém ostrov? Patmos uprost?ed Egejského mo?e žil už moc dávno (p?ed devatenácti stoletími) k?es?an Jan. Možná tam byl fará?em nebo ?lenem staršovstva, možná m?l malé d?ti.

Skoro celému sv?tu vládl tehdy císa?, který bydlel v m?st? ?ím, m?l velkou armádu, spoustu palác? a také velké v?zení a ješt? si nechal postavit veliký stadion. Do toho v?zení zavíral k?es?any – ty, co v??ili v Pána Boha, kterému Ježíš lidi nau?il ?íkat: Ot?e. Císa? nem?l k?es?any rád. Císa? se oblékal do zlatých šat?, nosil zlatou korunu a myslel si o sob?, že je b?h, že ho všichni musejí poslouchat, klan?t se mu a d?lat jen to, co chce on. A císa? v?d?l, že k?es?ané ho sice poslouchají, ale v??í v jiného Boha. Zjistil dokonce, že k?es?ané ?íkají: Pána Boha musí poslouchat i císa?. A jednou všichni, i císa?, budeme stát p?ed Pánem Bohem a on se nás bude ptát, pro? jsme co d?lali, jestli jsme n?komu neublížili. I císa? se mu bude muset poklonit.

Císa? nem?l k?es?any rád, a tak pozval do svého stadionu spoustu lidí, nechal si volat sláva a dole za m?íže vypustil lvy. A k t?m lv?m nechal házet k?es?any. A lvi je roztrhali a sn?dli.

Také m?l císa? velkou armádu, spoustu voják?, ko?? a me??. Kudy ta armáda prošla, tam z?stala zbo?ená m?sta, zabití lidé a nebylo tam co jíst, protože všechno sebrali vojáci.

Na sousední ostrov vedle Patmu se z ni?eho nic p?ihnala veliká vlna a smetla do mo?e všechny d?ti, které sbíraly na b?ehu mušle. A na jiném ostrov? se ot?ásla zem? a vybuchla sopka a kameny zasypaly dv? vesnice.

D?ti i jejich rodi?e se Jana ptali: Kde je B?h? Pro? nám nepom?že? Bude to tak po?ád?

Jan se dlouho trápil, modlil se, n?kolik nocí nespal. Vzpomínal na ty d?ti z pláže, a hlavn? na bratry a sestry, co je císa? zav?el do v?zení, a pak je pro zábavu p?edhodil lv?m. Chvíli m?l zav?ené o?i a chvíli se díval na hv?zdy a poslouchal mo?e. A pak vypráv?l.

Vidíte stromy a skály a hluboké mo?e a slunce, které h?eje? Vyrostlo obilí, upekli jsme chléb. To všechno díky Pánu Bohu. Minulou zimu jsem byl nemocný, ale uzdravili jste m?. To také, v??ím, díky Pánu Bohu. A narodili jste se. Dýcháte. Tlu?e vám srdce. To také díky Pánu Bohu. Nezapomínejte na to.

A proto v??ím, že nakonec nás nebude trápit žádný císa?, žádní vojáci, nebudeme se bát mo?e a jeho vln a hloubky, ani zem? a jejího t?esení. To všechno skon?í. Jednou se nebudeme bát, že nás n?kdo zmlátí, okrade, ublíží nám. V?bec se nebudeme bát.

Tomuto sv?tu vládne Pán B?h, i když to tak n?kdy nevypadá. A volat „sláva“ si nezaslouží ani císa?ovi vojáci ani herci z jeho divadla, ani císa? sám si to nezaslouží. Jenom Pán B?h.

A nejv?tší moc nemá císa? ani jeho vojáci. Protože jednou um?ou a i oni budou stát pak p?ed Pánem Bohem a ten se jich bude ptát, jestli neubližovali.

Myslím, v??ím, že tak jako Pán B?h stvo?il tento sv?t, dává se narodit d?tem a nám vyp?stovat strom, tak jednou set?e každou slzu z o?í, a že už nebude smrt, a nebude d?vod plakat.

Poslední slovo pat?í Pánu Bohu: jeho je zem?, on má moc, on si zaslouží, abychom mu pod?kovali a volali sláva. s ním se budeme radovat a slavit. Pán B?h je od po?átku a bude po?ád. (Díky za to.)

Akce — Ve Zjevení se ?asto píší dopisy. D?ti by si mohly zkusit napsat pro n?koho „pot?šující dopis“.

Varianta B

Od rána ?ekají lidé u cesty do Jeruzaléma. Za n?kolik dní za?nou velké svátky. Nejd?ív má tudy p?ijet ? ímský místodržitel Pilát a se svými vojáky dohlédnout na to, aby b?hem svátk? nedošlo k n?jakému povstání. A po n?m má dorazit do m?sta kníže Herodes, syn posledního krále, a v chrámu, který nechal postavit jeho otec, zahájit slavení.

Od rána nahán?li Pilátovi i Herodovi služebníci lidi k silnici, rozdávali jim mávátka, drobné mince a p? ikazovali, aby až pojedou jejich páni, volali hodn? nahlas: „Sláva, sláva.“

A už jedou.

P?t ?ad voják? v brn?ní, které se leskne na slunci jako by bylo ze zlata. A za nimi na bílém koni, s vav? ínovým v?ncem na hlav? a ?erveným plášt?m skoro až na zem, jako by to byl sám císa?, sedí místodržitel Pilát. Kyne rukou a tvá?í se p?ísn?. Lidé volají „sláva“, mávají mávátky a bojí se. Vždy? za Pilátem klušou na koních další a další vojáci s kopími a me?i, je jich snad stovka, snad víc.

Prach ze silnice pomalu klesá. Asi za hodinu se blíží další pr?vod. Nejd?ív n?kolik služebník? na koních, pak hudebníci s píš?alami a bubínky a za nimi ko?ár a v n?m v pestrých šatech tlustý kníže Herodes se zlatou ? elenkou na hlav?. Vedle ko?áru b?ží otroci a ovívají knížete pštrosími pery. Zas lidé volají „sláva“ a také „a? žije král“ a mávají mávátky. A Herodes také mává, ob?as hodí mezi lidi pár m?d?ných mincí a sm?je se, jak se na n? lidé vrhají. D?lá mu to dob?e: „Škoda, že nejsem král, jen kníže, škoda.“

Lidé si posedali pod olivové stromy a ve stínu ?ekají, až p?ejde nejv?tší horko dne.

Ale co to? Ješt? jeden pr?vod? Snad dvacet muž? a žen a uprost?ed nich na malém oslu, oslátku, n?kdo jede. Osla si vyp?j?ili od známého ve vesnici za kopcem, že ho ve?er vrátí. V tom n?kdo zas za?ne volat: „Sláva“. A lidé se sbírají z pod strom? a kdo už ztratil mávátko trhá v?tev a mává s ní. N?kdo dokonce vzal sv?j pláš? a položil jej na cestu p?ed osla jak koberec. A lidé vyk?ikují: „A? žije náš král, a? žije Ježíš, a? žije král.“

Velký muž na malém šedém zví?eti s velkýma ušima se tiše usmívá.

A lidé se sm?jí. Sm?jí se Pilátovi, co si hraje na císa?e a myslí si, jak je mocný, ale musí se schovávat za své vojáky. A sm?jí se Herodovi, co si hraje na krále, tvá?í se d?ležit?, ale vládne jen pár m?ste?k?m a vesni? kám v Galileji.

Jenže kdosi to rychle donesl do Jeruzaléma do palác?.

„Ten Ježíš si z vás zas d?lal legraci, smál se vaší d?ležitosti. A lidé ho vítali, jak krále. Jako kdyby lidé cht?li vládce bez koruny, ale p?átelského, spravedlivého, mírného, bez voják? s me?i.“

A v palácích si ?eknou: „Tak dost, tohle mu neprojde. Zabijeme krále na oslu, co se nám sm?je.“

Akce — lze zahrát jako scénku; s d?tmi nebo loutkami.

Pro starší d?ti

Z variant je možné si vybrat.

Varianta A

P?e?t?te si nebo zazpívejte píse? Moc p?edivná (ze Svitá ?i Dodatku). D?tem pak n?co ?ekneme o jejím autorovi:

Báse? Moc p?edivná napsal N?mec Dietrich Bonhoeffer (1906–1945). Narodil se ve Vratislavi (dnes je to v Polsku) a vyrostl v Berlín?. V Berlín? a v Tübingen chodil na univerzitu. Stal se fará?em a zárove? na univerzit? i u?il. Fará?e ned?lal jen v N?mecku, ale také v Barcelon? a v New Yorku.

Když v N?mecku za?al vládnout Adolf Hitler, cht?l jako V?dce rozhodovat i o fungování církví a hlavn? považoval to, co sám ?ekl a napsal, za d?ležit?jší než bible. Hodn? lidí si Hitlera pletlo s bohem. Dietrich Bonhoeffer pat?il mezi k?es?any, kte?í nep?estali zd?raz?ovat, že je t?eba poslouchat Boha a ne lidi. Krátce p ?ed válkou p?sobil jako fará? v Londýn?, mohl tam z?stat, ale vrátil se do N?mecka, v??il, že se nejde p?ed válkou a vlastní odpov?dností za svou zemi a lidi v ní schovat. Nakonec usoudil, že jako k?es?an nem?že p? ihlížet Hitlerovu b?sn?ní a zapojil se do odboje proti n?mu.

D?tem m?žete položit nap?. tyto otázky:

- Najd?te v písni výrazy, které vyjad?ují strach a sev?ení, a také ty, které vyjad?ují nad?ji a jistotu víry (t ?eba podtrhn?te rozdílnými barvami).
- Co myslí Dietrich Bonhoeffer tou p?edivnou mocí?
- Odhadn?te, za jaké situace ji mohl napsat (na svobod?, nebo ve v?zení)?
- P?ipomíná vám báse? (písni?ka) n?kterou ?ást modlitby Pán?? Kterou/které?

V roce 1943 se Dietrich Bonhoeffer zasnoubil a t?šil se na svatbu, vzáp?tí byl však zat?en a jen pár dní p?ed koncem války popraven.

Báse? Moc p?edivná napsal už ve v?zení. Je to jeho vyznání, že je tu ješt? jiná a mnohem v?tší a d?ležit?jší Moc, než je ta, kterou vládnou pozemští vládcové a diktáto?i. A také, že každá lidská moc je omezená, že nakonec p?ijde ke slovu ta moc s velkým M.

Pom?cky — nakopírovaný text písn?, tužky.

Varianta B

Projd?te si zprávy v novinách, na internetu nebo v televizi v posledních dvou dnech. P?e?t?te si ty o politických rozhodnutích, o setkáních prezident?, o p?írodních katastrofách, nešt?stích a také o slavných lidech (VIP).

Jsou to dobré, nebo špatné zprávy? Máte n?kdy ze zpráv strach? Kam ten sv?t sp?je? Kdo tu vládne? *(M?žete novinové titulky vyst?íhat, nalepit na papír. A chvíli o tom mluvit.)*

S d?tmi si p?e?t?te, a pak p?ípadn? opište, pokud budou souhlasit, tento text pod jednotlivé novinové titulky.

A p?eci tu vládne ješt? n?kdo Jiný;a p?ece to tu Pán B?h nenechal svému osudu – nám ke zni?ení;a p?ece státy pomíjejí, diktáto?i prohrávají a umírají;a p?ece se mír vrací a lidé nacházejí spole?nou ?e?;a p?ece se znovu nadechujeme, srdce nám tlu?e, síla se vrací, i když už žádná v nás nebyla;a p?ece si volání sláva a pod ?kování zaslouží hlavn? Ten, kdo nám dal život;a p?ece život nekon?í v rozbitých autech, v nemocnicích, v hrobech;a p?ece s námi je B?h.

Pom?cky — noviny, papíry, lepidla, n?žky, tužky.

P?esah

Zkuste si prohlédnout nápisy na hrobech na h?bitov?. Nebo p?e?íst pár smute?ních oznámení. Co byste si nechali napsat na své parte nebo na hrob? Co to je smrt? A co bude po ní? Bude po ní n?co?

Podn?ty k p?ímluvám:

- za zav?ené k?es?any;
- za p?írodu a zví?ata;
- za lidi, aby neni?ili;
- za vládce;
- za zran?né d?ti;
- za lidi, kterým n?kdo um?el;
- za konec válek a hádek;
- za to, abychom nebyli pyšní;
- za to, abychom se nebáli.

Liturgie

Rituál

U?itel: P?icházíme k Tob?, Ot?e (Bože)

D?ti: Nebo? Tvé jest království i moc i sláva na v?ky. Amen.

Biblický text k zapamatování

Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, po?átek i konec. (Zj 22,13)

Modlitba

Pane, d?kujeme za tento sv?t. Tys nám dal život, bu? s námi, prosíme. Ty máš moc ud?lat cokoli a se vším, dej, prosím, a? nevyhraje zlo. Pomoz nám uv?domit si, prosíme, že jenom ty si zasloužíš, abychom žasli

a volali „sláva“. Bojíme se silných a také nemocí a smrti. Pomoz nám, a? se nebojíme. Vezmi nás jednou do svého království.

Okénko do bohoslužeb

Vzhledem k tomu, že p?ípravka nabízí hodn? variant zpracování, je t?eba se domluvit s u?iteli, kterým sm? rem se budou ubírat.

Lze nap?íklad v bohoslužbách nechat d?ti vysv?tlit pojmy „moc“, „král“, „sláva“, „na v?ky“ (viz varianta A pro p?edškolní) a do ned?lní školy je odeslat s tím, že tam zjistí, co si o tom myslí apoštol Jan (pokra?ování viz varianta A pro mladší d?ti).

Nebo — pokud bude využita píse? *Moc p?edivná*, zazpívat ji s d?tmi v bohoslužbách, protože práv? o ní a o tom, co se v ní zpívá, bude dnešní setkání. Apod.

Odkaz na pracovní list
13/1 I sláva - Svatba v Kán? Galilejské
12/1 I moc - Utišení bou?e
11/2 Nebo? tvé je království - Podobenství o hostin?
13/2 I sláva - Prom?n?ní na ho?e
14/1 Na v?ky - Nový po?átek
Odkaz na píse?
P?ij? království tvé, p?ij? království tvé, amen
V království Božím místa dost
Radostná (SV300)
Má duše Boha velebí, chválu vzdává
Jednou bude všechno jiné, až p?ijde Pán
M?j Pán všechny svolá ráno, až se rozední
B?h je náš Pán a Král, zpívejme mu píse? chval
Moc p?edivná nás tiše obestírá
Bu? Bohu všechna chvála, ?est a požehnání
Cílová skupina
P?edškolní
Mladší školní
Školní
Starší školní
Katechetické cykly
Desatero – Modlitba Pán? – Krédo
Téma
Modlitba Pán?
Biblický odkaz (kat)
Matouš 6,13
Zjevení 20,1–17